

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Fidei lumine priuatos facilè in impura labi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Pfal. 31. 9.
Ierem. 5. 8.

II.

Magister sentent. in 2. dist. 36. S. Augustin. lib. 5. contr. Iulian. cap. 5.

Rom. 1. 21.

Pfal. 80. 13.

S. Athanasius orat. contr. idola.

legant, neque sciant, quid sit credendum. Hinc æternæ vitæ obliuio homines Ethnicis similes efficit, qui cælum suum omne in corporis voluptate posuerunt. Immo tales fiunt, sicut equi & mulus, quibus non est intellectus. Nam equi amatores & emissarij facti sunt: unusquisque ad uxorem proximi sui hinciebat.

Itaque hæc altera atque peculiaris est causa, cur homines à fide coniugali deficiant, nimirum defectus fidei diuine, qua, tanquam clarissimo lumine, amissa, homines obtenebrantur & obbrutescunt. Siquidem, vt Theologi docent, peccata sequentia sunt præcedentium peccatorum pænæ. Et, vt S. Augustinus ait, *crimina criminibus vindicantur, & supplicia peccantium non tantum sunt tormenta, sed & vitiorum incrementa.* Est etiam quedam peccatorum inter se colligatio, & velut catena, in qua alia sunt causa sequentium, alia pænæ præcedentium peccatorum. Quod, de Ethnicis idolorum cultoribus, diuine docuit S. Paulus, scilicet ex fidei defectu apud eos, idololatriam & excitatem, ex cæcitate, quæ facit, vt rectum videri discernique non possit, natos appetitus & peccata naturæ ipsi repugnantia. *Quia cum cognouissent Deum, non sicut Deum glorificauerunt, aut gratias egerunt: sed euauerunt in cogitationibus suis, & obsecratum est insipiens cor eorum, vt finem & fructum cognitionis Dei, qui est eultus illius, non assequerentur, sed Veneres & Bacchos, Martes & Ioues adulteros adorarent. Propter quod tradidit illos Deus in desideria cordis eorum, in immunditiam; vt contumelijs afficiant corpora sua in semetipsis, &c.* Permisit enim eos sua concupiscentiæ, vt fornicatione & adulterijs sua corpora debecorarent. Quæ est magna pænâ etiam apud Dauidem indicata. *Dimisi eos secundum desideria cordis eorum, Ibiunt in aduentibus suis, nimirum mercedem, quam oportuit, erroris sui in semet ipsis recipientes.* Hæc est enim merces eorum, qui, contra naturæ ordinem, deserunt naturæ authorem; & vt vitijs patrocinentur, novos sibi Deos fingunt vitiorum patronos. Nam, vt S. Athanasius tradit: *Idololatria instituta est desiderio eorum, quo stupris & propudijs pleni, figmentis representantur. Quid enim aliud orgia Bacchi, mysteria Deæ Phrygiæ, Veneris sacra, Priapi caeremoniæ, Floralia, quam obscœnitatis fuere monimenta!*

Quis

Quis non putauisset licere, in quo summo Deorum Ioui assimilaretur? At ille altitonans, in tabella, adulterans proponitur. Et panè omnes ciuitates, ait S. Athanasius, omnibus libidibus sciant, ob immanitatem morum, quam in suis dijs conspiciunt; neque est in hoc genere deorum, quem castum appelles. Olim certè Phœnissæ mulieres ante idola prostituebantur, dedicantes numinibus summum questum, persuase meretricatu ea propitiari, ac prosperitatem rerum inde nasci. Idem fecerunt mulieres Babylonia, Syrae, Medæ, Persicæ, Lydia. Sapienter proinde dictum est: *Initium omnis fornicationis est exquisitio idolorum, & adinuentio illorum corruptio vite est.* Quamuis, ut vitia ordinem non seruant, etiam ex libidine, ad idololatriam perueniatur, quod Salomoni accidit, primùm mulieres, tum etiam Deos alienos securo. Nimirum *vinum & mulieres apostatate faciunt sapientes.* Quando igitur dicitur: *Initium omnis fornicationis est exquisitio idolorum;* non est sensus, quasi nemo ad turpia hæc perueniat, nisi per idola; sed quòd, qui idololatra est, initium ac fundamentum habeat, ad omne genus fornicationum; & nihil non libidinis ab idolis discat. Nam, ut de cæteris taceam, ab ipso Ioue discet, ob adulteria, imber aureus, ob Europas taurus, & aquila fieri ob Ganymedes. Denique ne incestus desit, ipsa Iuno Diuum regina Iouis est *Et soror, & coniux.*

At existimet quis, hæc ad nostram ætatem non pertinere, qua idola non coluntur. Utinam non colerentur! Nam imprimis, plus est, Atheum esse, & nullum penitus Numen, quam ignotum vel falsum Deum timere. Exardescit enim concupiscentia, cum vindicem non timet Deum vllum; & magis refranatur, cum timet verum Deum. Nam nullum Deum nullus metuit: ligneum aut saxeum, aut luteum Deum soli pueri, aut stulti, verum Deum omnes, qui norunt, metuunt. Atheos autem quot alie nostrum æuum? His licitum est, quidquid libitum est. Nemo punit, quod nemo cernit. De hæreticis scribit D. Hieronymus: *Difficile est, inuenire hæreticum, qui diligit castitatem.* Si enim homo aliter non potest esse continens, nisi Deus det, adeoque, si sine dono & gratia Dei castus esse nemo potest, quæ potest ibi esse gratia Dei, vbi fides non est? Profitentur,

Ecc ipsi

Ibid.

Sap. 4. 12.

3. Reg. 11.
Eccli. 19. 2.

III

S. Hieronymus.
1. 2. in Osee.
c. 9. Sap. 8. 21.